22 Ιουνίου 2021

Ποιὸ εἶναι τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῆς ἀγάπης; (Ἅγιος Λουκᾶς ὁ ἰατρός Ἀρχιεπισκόπος Κριμαίας)

Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἁγ. Λουκάς Συμφερουπόλεως & Κριμαίας ο ιατρός / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Ὁ χρυσὸς κανόνας

«Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως»
«Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμὶν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως, καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπώντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοί τούς ἀγαπώντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. καὶ ἐὰν δανείζητε παρ’ ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστὸς ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχάριστους καὶ πονηρούς, γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶ» (Λκ. 6, 31, 36).

Τόσο ἁπλὰ λόγια! Εἶναι τόσο ἁπλὰ καὶ τόσο φυσικὰ ὥστε ὁ ἄνθρωπος, ὅταν πρώτη φορὰ ἀκούει ὅτι πρέπει νὰ φέρεται στοὺς ἄλλους ἔτσι ὅπως ἤθελε οἱ ἄλλοι νὰ φέρονται σ’ αὐτόν, αἰσθάνεται ἀμηχανία. Κύριε! Πῶς μόνος μου δὲν τὸ σκέφτηκα! Ὅλα τὰ σπουδαῖα καὶ μεγάλα πράγματα εἶναι ἁπλὰ καὶ ὅλη ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ εἶναι καταπληκτικὰ ἁπλή. Ἀπευθυνόταν στοὺς ἀνθρώπους μὲ ἁπλὴ καρδιά. Τὴν δέχτηκαν οἱ ἁπλοὶ ἁλιεῖς ἀπὸ τὴν Γαλιλαία καὶ ἔγιναν φῶς γιὰ ὅλο τὸν κόσμο.

Τὸν Χριστὸ ζητοῦσαν καὶ μετὰ Τὸν ἀκολούθησαν κυρίως ἁπλοὶ ἄνθρωποι γιατί ὁ λόγος Του εἶναι ἁπλὸς καὶ εὔκολα ἀγγίζει τὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅλη ἡ διδασκαλία Του εἶναι κατανοητὴ καὶ ὅμως πόσο μακριὰ ἀπ’ αὐτὴ εἶναι ἡ δική μας πραγματικότητα!

Σπάνιο πράγμα νὰ φερόμαστε στοὺς ἀνθρώπους ὅπως θὰ θέλαμε νὰ μᾶς φέρονται αὐτοί. Περιμένουμε ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ μᾶς σέβονται ἀλλὰ οἱ ἴδιοι τούς ταπεινώνουμε, θέλουμε νὰ μᾶς βοηθᾶνε, ὅταν ὑπάρχει ἀνάγκη, ἀλλὰ οἱ ἴδιοι ποτὲ δὲν σκεφτόμαστε πὼς νὰ βοηθήσουμε τὸν πλησίον. Τί σημαίνει αὐτό; Γιατί εἶναι ἔτσι τὰ πράγματα;Γιατί δὲν φερόμαστε στοὺς ἀνθρώπους ὅπως θέλουμε νὰ μᾶς φέρονται αὐτοί;

Δὲν συμπεριφερόμαστε ἔτσι μὲ ὅλους τούς ἀνθρώπους. Στοὺς πιὸ στενοὺς συγγενεῖς μας, στοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀγαπᾶμε, στὴν γυναίκα μας, στὰ παιδιά μας, στὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μας, φερόμαστε ἔτσι ὅπως τὸ λέει ὁ Χριστὸς στὶς ἐντολές του, τοὺς ἀγαπᾶμε σὰν τὸν ἑαυτό μας καὶ δὲν τοὺς κάνουμε αὐτὰ ποὺ θὰ ἦταν δυσάρεστα γιὰ μᾶς ἂν μᾶς τὰ κάνανε οἱ ἄλλοι. Ποιὰ μητέρα, ἡ ὁποία μὲ ὅλη τὴν καρδιὰ της ἀγαπάει τὸ παιδί της, δὲν προσφέρει σ’ αὐτὸ ὅλη τὴν ἀγάπη καὶ τὴν τρυφερότητα ποὺ ἔχει, ἀκόμα καὶ τὴν ζωή της; Ἔτσι ἀκολουθεῖ τὸ νόμο τοῦ Χριστοῦ. Σ’ αὐτοὺς ὅμως ποὺ ὀνομάζουμε πλησίον ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα τοὺς θεωροῦμε ξένους δὲν φερόμαστε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο.

Τί μᾶς ἐμποδίζει νὰ τοὺς φερόμαστε ἔτσι ὅπως φερόμαστε σ’ αὐτοὺς ποῦ ἀγαπᾶμε; Ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ φιλαυτία μας, γιατί μόνο τὸν ἑαυτὸ μας ἀγαπᾶμε. Γι’ αὐτὸ εἴμαστε καλοὶ μὲ τοὺς συγγενεῖς μας, ἐπειδὴ τοὺς ἀγαπᾶμε, καὶ ψυχροὶ μὲ τοὺς ἄλλους, γιατί δὲν τοὺς ἀγαπᾶμε. Τὸν ἑαυτὸ μας φροντίζουμε καὶ τὸν ἀγαπᾶμε καὶ τοὺς ἀνθρώπους γύρω μας δὲν τοὺς ἀγαπᾶμε, συχνά τούς πικραίνουμε καὶ τοὺς προσβάλλουμε. Καὶ αὐτὸ ποὺ ζητᾶ ἀπὸ μᾶς ὁ Κύριος εἶναι τόσο φυσικό, τόσο καθαρὸ καὶ τόσο ἱερὸ «Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως».Καὶ στὴ συνέχεια λέει: «Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί;... πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου».

Δύσκολο πράγμα ζητάει ἀπὸ μᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Θέλει νὰ ἀγαπᾶμε τοὺς ἐχθρούς μας. Μήπως αὐτὸ εἶναι εὔκολο; Ὄχι, ἀλλὰ πάρα πολὺ δύσκολο. Νὰ ἀγαπᾶνε τοὺς ἐχθρούς τους μαθαίνουν αὐτοὶ ποὺ ἔχουν καθαρὴ καρδιά, ποὺ μὲ ὅλη τὴν καρδιὰ τοὺς ἀγαπᾶνε τὸν Θεὸ καὶ τηροῦν τὶς ἐντολές του, αὐτοὶ ποὺ μέσα τοὺς κατοικεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ πνεῦμα τῆς ταπείνωσης, αὐτοὶ ποὺ ὅλο τὸ εἶναι τοὺς διαποτίζεται ἀπὸ ἀγάπη. Αὐτοὶ ποὺ ἔμαθαν νὰ ἀγαπᾶνε τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τοὺς μισοῦσαν, νικοῦσαν μὲ ἀγάπη τοὺς ἀντιπάλους τους. Μὲ τὴ δική τους ἀγάπη μάζευαν πάνω στὸ κεφάλι τῶν ἐχθρῶν τους ἀναμμένα κάρβουνα, ἔκαναν τὴν καρδιά τους νὰ καίει καὶ μ’ αὐτὸ τὸν τρόπο ἀπὸ ἐχθρούς τούς κάνανε φίλους.

Ὁ Κύριος λέει νὰ μὴν περιμένουμε ἀνταπόδοση γιὰ τὸ καλὸ ποὺ κάνουμε στοὺς ἄλλους καὶ μᾶς ὑπόσχεται μεγάλη ἀνταμοιβή, μᾶς ὑπόσχεται αἰώνια χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση καὶ λέει ὅτι θὰ γίνουμε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου. «Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί»... «Ὅτι αὐτὸς χρηστὸς ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς». Στέλνει βροχὴ σὲ ὅλους τους ἀνθρώπους, καὶ καλοὺς καὶ μή, καὶ τὸν ἥλιο διατάζει νὰ φωτίζει ὅλο τὸν κόσμο.

Ποῦ βρίσκεται ἡ ρίζα τῆς εὐσπλαχνίας; Ἡ ρίζα τῆς εὐσπλαχνίας εἶναι ἡ συμπόνοια. Ἡ συμπόνοια εἶναι τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῆς ἀγάπης. Ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀγάπη ὑπάρχει καὶ ἡ συμπόνοια, γιατί δὲν μπορεῖ νὰ ἀγαπάει κανεὶς καὶ νὰ μὴν συμπάσχει. Δὲν μπορεῖ νὰ μὴν βοηθάει αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἀνάγκη. Καὶ τὸ κάνει χωρὶς νὰ περιμένει τίποτα, καμία ἀνταπόδοση. Ἀπὸ τὴν καθαρὴ ἀγάπη πηγάζει ἡ εὐσπλαχνία, αὐτὴ μᾶς κάνει νὰ πραγματώνουμε αὐτὲς τὶς ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ, νὰ δανείζουμε σ’ αὐτοὺς ποὺ δὲν περιμένουμε νὰ πάρουμε πίσω καὶ νὰ κάνουμε ἄλλα διάφορα ἔργα.

Αὐτὸν ποὺ ἔτσι ἐνεργεῖ περιμένει μεγάλη χαρά, αὐτὸς θὰ κληθεῖ υἱὸς τοῦ Ὑψίστου.

Ξέρετε τί λέει ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς γιὰ τὴν φοβερά του Κρίση, γιατί θὰ δικαιωθοῦν οἱ δίκαιοι; Μόνο ἐξαιτίας τῆς ἀγάπης τους καὶ γιὰ τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης ποὺ εἶχαν κάνει. Θὰ κληθοῦν υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου καὶ θὰ λάμψουν σὰν τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ αὐτοὶ ποὺ δὲν εἶχαν ἀγάπη καὶ δὲν ἔκαναν ἔργα ἐλεημοσύνης θὰ κληθοῦν υἱοὶ τοῦ διαβόλου καὶ θὰ μοιραστοῦν μαζί του τὴν αἰώνιο βάσανο.

Ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο, τὸ μέγα ἀπόστολο τῆς ἀγάπης, ἔχουμε μάθει ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι πλήρωμα ὅλου του νόμου. Ἡ εὐσπλαχνία εἶναι καὶ αὐτὴ ὅλος ὁ νόμος τοῦ Χριστοῦ, διότι καὶ αὐτὴ πηγάζει ἀπὸ ἀγάπη. Τί λοιπὸν πρέπει νὰ κάνουμε γιὰ νὰ ἀποκτήσουμε τὴν ἀγάπη; Ὤ, αὐτὸ εἶναι μεγάλη ὑπόθεση, εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ὕπαρξής μας, ὅλης της ζωῆς μας. Γι’ αὐτὸ μᾶς ἔπλασε ὁ Θεός, γιὰ νὰ Τὸν πλησιάζουμε. Γι’ αὐτὸ ζοῦμε, γιὰ νὰ γίνουμε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου, γιὰ νὰ τελειοποιούμαστε καὶ νὰ Τὸν ποθοῦμε.

Ποιὸ δρόμο πρέπει νὰ ἀκολουθήσουμε; Νὰ πορευόμαστε διὰ μέσου τῆς στενῆς πύλης, τὴν ἀκανθώδη καὶ τεθλιμμένη ὁδό, χωρὶς νὰ φοβόμαστε τὴν θλίψη καὶ τὸν πόνο γιατί εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ καλοῦ. Πρέπει νὰ ἀκολουθήσουμε τὴν ὁδὸ τῶν θλίψεων, ἐφαρμόζοντας στὴ ζωή μας τὶς ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ. Μὲ ἀκούραστη προσευχὴ καὶ νηστεία πρέπει νὰ ἐπιδιώκουμε τὴν στενὴ κοινωνία μὲ τὸν Θεό. Αὐτοὶ ἔχουν ἀποκτήσει τὴν ἀγάπη ποὺ σὰν τὸν ἅγιο Σεραφεὶμ τοῦ Σαρὸβ μέρα καὶ νύχτα προσεύχονταν καὶ ζοῦσαν στὴν ἐγκράτεια. Τὶς καρδιὲς τέτοιων ἀνθρώπων ὁ Κύριος καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἀκαθαρσία, διότι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μόνο στὴν ταπεινὴ καρδιὰ μπορεῖ νὰ κατοικήσει.Πρέπει νὰ ἀποκτήσουμε τὴν πραότητα καὶ τὴν ταπείνωση καὶ τότε θὰ ἔλθει ἡ θεία ἀγάπη.

Ὑπάρχει ἀνάγκη πολλὰ νὰ ζητᾶμε ὅταν μετανοοῦμε καὶ προσευχόμαστε γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας. Ἀλλὰ ἡ πρώτη μας αἴτηση πρέπει νὰ εἶναι αὐτή, νὰ καθαρίσει ἀπὸ τὴν κακία ὁ Κύριος τὴν καρδιά μας καὶ νὰ μᾶς χαρίσει τὶς ἀρετές, τὴν πραότητα, τὴν ταπείνωση καὶ τὴν θεία ἀγάπη. Ἂς μὴν ξεχνᾶμε ποτὲ τὴν πιὸ χρήσιμη προσευχή, αὐτὴ στὴν ὁποία ζητᾶμε ἀγάπη.

Νὰ προσεύχεστε καὶ μὲ τὰ δικά σας λόγια, ἔτσι ὅπως σᾶς φωτίσει ὁ Θεός. Μπορεῖτε, γιὰ παράδειγμα, μὲ τὸν ἑξῆς τρόπο· «Κύριε, δώσ’ μου τὴν θεία ἀγάπη, μάθε μὲ νὰ ἀγαπάω ὅλους τους ἀνθρώπους, καὶ ἀγενεῖς καὶ ἀναιδεῖς, ἀκόμα καὶ ἀνόητους καὶ ἀσεβεῖς, ὅπως Ἐσύ, Κύριε, ὅλους μας ἀγαπᾶς, τοὺς καταραμένους καὶ ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους».

Πηγή: agiazoni.gr